

Barnehager er BRA for barn!

Turid Kjernlie har arbeidet som førskolelærer i over 30 år. Hun sier: «Det må bli like selvfølgelig som en reklamepakke med bleier og grøtpulver til den nyfødte, at det kommer et brev med tilbud om gratis barnehageplass.»

LES MER PÅ SIDE 2

Seier i Sporveien

Rune Aasen er leder for Oslo Sporveiers Arbeiderforening. I november vant de en viktig seier.

LES MER PÅ SIDE 3

Et alternativ

Kenneth Fuglemsmo er AKPs nestleder og jobber som maler og byggtapetserer. Han sier: «Noen vil at arbeiderklassen ikke skal se sin egen styrke.»

LES MER PÅ SIDE 6 OG 7

Bli med å lage et nytt, rødt parti!

Oppfordringa kommer fra Ingrid Baltzersen, leder i AKP. Foto: akp.no

I helga 8.-11. mars blir det etter all sannsynlighet stifta et nytt parti i Norge. AKP og RV har tatt initiativet, og hvis det lykkes, vil de legge seg ned. AKP og RVs ungdomsorganisasjon Rød Ungdom har vært med på forberedelsene hele veien, og vil ta standpunkt til om de vil bli det nye partiets ungdomsorganisasjon på et eget landsmøte.

Det nye partiet vil bety et viktig skritt framover for å samle revolusjonære. Stiftelseslandsmøtet er et startskudd. Målet er etter hvert at langt flere folk som mener det er behov for et parti til venstre for regjeringa, et rødt et, blir med i arbeidet med å lage det.

Det trengs et parti som konsekvent forsvarer arbeiderklassens interesser. Som har som mål å begrave kapitalismen, fordi systemet ødelegger miljøet vårt, driver rovdrift på menneskene og dreper tusenvis i krig.

LES MER PÅ SIDE 6, 7 OG 10

Interessert?

Ta kontakt:

akp@akp.no eller rv@rv.no

Les mer på

www.akp.no/nyttparti/

LO godtar tjenstedirektiv for helse

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep.
0050 OSLO

Offentlig høring om HELSE-TJENESTER I EU

Landsorganisasjonen i Norge har mottatt departementets brev av 10.10.2006 angående LO-vil på plejete på markedet for helse-tjenester ikke kan behandles som et ordinært marked, og som følger:

1) Kvalitetssikring
Tjenesteleverandører som spesialiserer kompetansen som stilt sett er uttømmelig for den som utøver selve tjenesten. For den som utøver tjenesten er det derfor av avgjørende betydning at den faglige kvaliteten på tjenesten er høy. Pasienten som trenger helse-tjenesten er ofte sårbar og avhengig av at det som leveres holder høy kvalitet. Sikring av kvaliteten på tjenestene er dermed en utfordring som regjeringen må underrette.

Det er viktig at det utvikles klare og faglige kriterier for hvilke diagnoser og behandlinger som kvalifiserer til støtte fra det offentlige. Reglene må ikke utformes slik at de støtter eller utvider det nasjonale helseapparatet sine oppgaver for kvalitetssikring, helse-tjenesteforsyning og beredskap. Det er viktig å opprettholde et sterkt offentlig helsevesen.

Å erverve kvaliteten på helse-tjenester kan være vanskelig for de som ikke selv er kvalifisert helsepersonell. Dermed helse-tjenester gitts etterprøvbare lange sin dimensjon som stiller kontroll av tjenesteleverandører uten å løse for at personlige opplysninger kommer på avveie, vil dette kunne virke demotiverende på syke kvaliteten på tjenesteleverandører.

Etterprøvbare kan sikres ved å legge journalbøker på diagnose, behandling som er gitt og navn på utførende lege. Pasienter må gis en rett til å få journalen utlevert.

Økonomisk ansvarsplassering vil også påvirke kvaliteten på tjenestene. Et regelverk kan

LO uttrykte lettelse over at helse ble tatt ut av EUs omstridte tjenstedirektiv, som er til behandling hos regjering og storting på grunn av EØS-avtalen. Vi kan nå avsløre at LO likevel godtar et eget direktiv for helse-tjenester. Det går fram av ei høring som er gjennomført i all stillhet.

Helse var et omstridt punkt, som ble tatt ut for å få losa tjenstedirektivet igjennom. Deretter gikk kommisjonen øyeblikkelig i gang med å få på

plass et eget regelverk for handel med helse-tjenester.

26. september sendte EU-kommisjonen ut et høringsnotat om hvilke regler man bør innføre for handel med helse-tjenester over landegrensene. Også Norge får uttale seg innen fristen 31. januar. I notatet gjør Kommisjonen oppmerksom på at EU-traktatens artikkel 49 om fri flyt av tjenester over landegrensene kan gå foran landas suverenitet i å utforme helsepolitikken.

FORTSETTER SIDE 4

Nei til norsk deltakelse i USAs kriger!

LEIAR

Ingrid Baltzersen

Forsøk med sekstimarsdagen?

I Soria Moria-erklæringa gjekk regjeringa inn for forsøk med sekstimarsdagen. Det var bra, for da kan tilsette og fagforeningar lage forsøk som dei søkjer om å få godkjent. Men er det nokon pengar igjen til dei?

Problemet er at sekstimarsdagen no blir omdefinert frå det som i kvinne- og fagrørsla uttrykkeleg handlar om seks timars normalarbeidsdag for alle med full lønnskompensasjon. Regjeringa vil at folk skal jobba lenger. Pensjonsutbetalingane skal ned. Difor skal AFP avviklast. Det skal «lønna seg å jobba». Dette er måten ein ser alt på i dag, også forsøk med sekstimarsdagen.

Difor vil regjeringa bruke pengane som er sett av til forsøk med sekstimarsdagen, til å få dei eldste til å stå lenger i jobb. Det kjem tydeleg fram i statsbudsjettet, sekstimarsdagen har blitt til ei kompensert deltid for nokre eldre. 20 millionar er sett av til forsøk

i 2007, og desse eldreforsøka skal vara i 2008 også.

Det er sjølvsagt fint når eldre arbeidstakarar får ein lettare kvardag på jobben. Men det er noko anna enn eit forsøk for heile arbeidsplassar for å sjå korleis arbeidsforholda endrar seg for de tilsette med sekstimarsdagen.

Sekstimarsdagen skal gjera kvardagen lettare i eit brutalt, oppjaga arbeidsliv. Han skal gjera det mogleg for langt fleire kvinner å ha full jobb og dimed full lønn og full pensjonsopptjening, for at fleire skal kunne forsørga seg sjølv og eventuelle barn. Sekstimarsdagen kan skapa fleire arbeidsplassar.

Sekstimarsdagen er ikkje motivert

med at sjukefråværet skal ned. Han er for å få et betre liv. Meir å gleda seg over, ikkje berre leva for å jobba.

Om ein no skulle gå med på premissa til regjeringa og hjelpa til med at folk skal jobba lenger, så er det i alle fall eitt tiltak som utmerkar seg: Sekstimarsdagen for alle aldersgrupper. Så blir kanskje ikkje folk så slitne når dei er gamle.

Kampen for sekstimarsdagen må først på fleire frontar. Kravet må reissast ved tariffoppgjøret. Og regjeringa må løyva meir pengar til forsøk der alle tilsette på arbeidsplassen er med.

Barnehager er BRA for barn

«Blir løftet om barnehageplass til alle barn innfridd, eller får vi en ny finansminister? Er ansvaret for kvalitet noe som skyves ned til meg og mine arbeidskamerater, mens pengene ligger igjen i regjeringa?» Dette spør Turid Kjernlie om i denne artikkelen.

Turid Kjernlie, kvinneansvarlig i AKP

Kravet om gratis daghjem for alle barn har fulgt meg i alle de 30 åra jeg har jobba i barnehagen. En eller annen gang gikk daghjem over til å hete barnehage. Hele tida ble årstallet for når full dekning skulle være oppnådd, skjøvet fram. Først til 1985, så til 1990, så til 2000, og nå har vi til og med fått en finansminister som har sagt hun går av hvis ikke målet blir nådd i denne stortingsperioden. Ordet «gratis» er ikke glemt av oss som går i 8. marstog.

Kvinnekrav

Kravet om gratis barnehage til alle barn har alltid vært et viktig kvinnekrav. Det er kvinner som i første rekke har hatt behov for et godt og trygt sted å ha barna, når de sjøl er på jobb. For uten

Turid Kjernlie. Foto: akp.no

barnehageplass er det kvinnene som sitter med hovedansvaret for å tråkle til andre løsninger. Slike problemer blir det fort deltidsjobb av. Men skal økonomisk sjølstendighet også skal gjelde

Foto: akp.no

kvinner, blir full barnehagedekning et helt selvfølgelig krav.

I Oslo står rundt 3000 barn i barnehagekø. I landet er det 20 000. Det er fremdeles langt fram.

Barnehager er bra for barn. Det kan virke som en selvfølgelighet, det mener vel de aller fleste fra regjeringa og nedover. Men følger en med i den offentlige debatten om barnehagepolitikk, er det stadig små innspill om at det er for lange dager, barnet må ikke begynne for tidlig, kanskje helst etter at det er tre år. Det sniker seg inn en følelse av at barnehager egentlig mest er til for at barn skal ha et sted å være når egoistiske karriereforeldre (les mødre), er på jobb.

Bra for barn

Men barnehagen er *bra* for barna!

Dit kommer Sundus, tre år fra Nigeria, som ikke snakker norsk. Det er i barnehagen hun lærer norsk, og det er der hun får venner

Der er Iris, Helene, Lisa, AiMy og Inger – venner og uvenner på liv og død. De leker og krangler, lager allianser, stenger hverandre ute, ordner opp, trøster og hjelper hverandre.

Hver dag og hver time er en læringsprosess i hvordan det er å være sammen med andre mennesker.

I barnehagen er Truls, som ikke leker noe ennå, – han er så redd for at voksne skal bli borte, at det er umulig å gå inn i lek og fantasiverden. Men her om dagen var han far i fem minutter sammen med Eline, som var mor, mens jeg var storesøster som satt bak i bilen, som skulle kjøre til «Danmark». En stor seier.

I barnehagen er Stine på fem år. Vi var på tur for å se på det nærmeste du kommer et helt ordentlig slott i Oslo, den pene, blå moskeen i Akebergveien. På den andre sida av gata er fengselet. Da sier Stine: «Det er bare pakistanere som skal sitte i fengsel. Det sier pappa.» Så tar hun bestevenninna si i handa og går videre. Venninna er Sadie fra Pakistan.

I barnehagen er det turer, brødbaking, bursdagstog, voksne som leser, voksne som trøster, voksne som kjeffer. Det er smil, gråt og latter.

Ikke måned, men år

Det er fortvila smått med penger. Vi opplever foreldre som jobber i det private næringslivet, som når vi skal godkjenne budsjettet i samarbeidsutvalget, spør om vi må møtes hver måned. De synes det er litt sløsing med tid. Grunnen til spørsmålet er at de tror at driftsbudsjettet gjelder for en måned.

Men det gjelder for ett år ...

Barn som har behov for mye ekstra hjelp (da skal du ha en diagnose, diagnose er viktig), får litt hjelp. De som kunne ha behov for litt ekstra (har ingen diagnose), får ikke noe.

Det betyr voksne som er slitne, som ingen ende ser av krav og nedskjæringer, men som av hensyn til barna strekker og strekker seg. Stadige nedskjæringer, stadig nye krav, kan fort føre til at den gode barnehagen forvandler seg til noe som skaper misfornøyde barn, foreldre og ansatte.

Kvalitet koster

Unge jenter vil i dag helt selvfølgelig tenke at de vil ha jobb, være økonomisk sjølstendig og ha barn. Vil vi at de skal holde fast på denne doble prioriteringa, må det være gode barnehager til barna deres. Da nytter det ikke med barnehager som oppleves som oppbevaring av barn – og det må politikere forstå koster penger.

Det må bli like selvfølgelig som en reklamepakke med bleier og grøtpulver til den nyfødte at det kommer et brev med tilbud om gratis barnehageplass.

Jeg vil ha et sosialistisk samfunn der det er helt unødvendig å måtte slåss for noe så opplagt.

Viktig seier for sporveisarbeiderne!

Medlemmene i Oslo Sporveiers Arbeiderforening kunne feire en viktig delseier i november 2006. Da vedtok flertallet i Oslo bystyre (AP, SV, RV og V) med en stemmes overvekt å utsette å sende vedlikeholdet av de nye T-banevognene ut på anbud. Rune Aasen er leder for foreninga. akp.no spør ham om hvorfor arbeiderne vant.

Jorun Gulbrandsen

Rune Aasen: – Før vedtaket ble gjort, hadde det skjedd mye. Byrådet hadde pressa på for enda en omorganisering av Oslo Sporveier. De vil splitte opp i enda flere aksjeselskaper. Et selskap skulle eie verkstedet, et skulle eie skinnene, så et for vognene, enda ett for billettsystemene, et for sporveisannonsene og mange flere. Disse selskapene skulle kjøpe tjenester av hverandre, noe som innebærer en lang rekke dyre direktører og dyre konsulenter som flytter penger mellom seg innenfor – i praksis – en og samme virksomhet. Byråd Peter N. Myhre skal bli generalforsamling i alle. Byråkrati og pengesløsning. Gode jobber for venner, mens de ikke har råd til å vedlikeholde skinner, vogner og stasjoner. Oslo Sporveier var allerede delt i flere deler før dette kom på trappene. Byrådet gikk inn for denne nye, kraftige oppdelinga mot rådene både fra fagfolkene i Oslo Sporveier, de ansatte, bedriftsforsamlinga og styret.

På toppen av dette ville byrådet legge vedlikeholdet av de nye T-banevognene ut på anbud. Straks.

Reaksjon

– Da kom reaksjonen?

– Ja, ikke aksjonen, men reaksjonen. Folk ville heller ta vare på helsa si enn å slite seg i stykker for dem som ville ødelegge arbeidsplassen. Verkstedarbeiderne nekta ikke overtid, men all overtid måtte avtales med de tillitsvalgte, slik avtalen sier, og ulovlig overtid var det ikke snakk om fra arbeidernes side. Men de hadde jobba så mye overtid fra før at det ikke var mye å gå på. Derfor blei det reparert færre T-banevogner enn vanlig. Det førte til at en tredel av vognene var ute av drift! Det fortalte alt om hvor mye overtid arbeiderne hadde hatt og hvor langt de tidligere hadde strukket seg. I 2005 jobba folk i Sporveien over 220 000 timer overtid. Uten all ekstra-innsats hadde ikke Sporveien klart å innføre hyppigere avganger på flere ruter, – eller vedlikeholde T-banevognene så raskt.

På de alt for få T-banevognene stod folk som sild i tønne. Byrådet

angrep arbeiderne for å være uansvarlige. Hovedstadspressa var full av T-banestoff. Presset mot byrådet ble sterkere for hver dag.

Utsettelse som betyr noe

– Bystyrets flertall vedtok en utsettelse av anbudsutlysning – hvorfor ikke en full avvisning?

– AP, SV og RV er imot å konkurranseutsette vedlikeholdet av de nye T-banevognene. Men en utsettelse var hva de fikk til ved hjelp av Venstre. Utsettelsen har reell betydning. Byrådet ville sette vedlikeholdet ut på anbud før vi fikk vognene, noe som ville bety at vi ikke hadde noe grunnlag for å lage anbud. Verkstedet ville da bare hatt spesifikasjoner fra leverandøren, Siemens, å holde seg til. Og Siemens ville sjøl være en som deltok i anbudsrunderen. Nå får verkstedet en to-tre år på å ta seg av vognene etter hvert som de kommer, slik at vi kan få erfaring.

Men det viktigste er at vi får et nytt flertall i Oslo bystyre fra neste valg, slik at konkurranseutsettinga ikke kommer til å skje! Får vi Høyre og Frp i Oslo i fire år til, er det ute med oss.

Nei til holdingselskap

– Bystyret satte også foten ned mot å

Rune Aasen. Foto: akp.no

lage et holdingselskap som skulle forberede konkurranseutsetting på flere områder, bl.a ved å skille T-bane og trikk. Etableringa av holdingselskapet og å skille ut driftsselskapene krever en bevilgning på ca. 600 millioner kroner i friske penger fra bykassa, noe som ikke er behandla i bystyret ennå. Vi kan nå fortsette å ha felles tariffavtale og felles arbeidsmarked for T-bane og trikk. Hvis bedriften deles opp og det blir overtallighet, blir det mye vanskeligere for folk å skaffe seg jobb i de andre enhetene. I dag er vi representert

i styret. Men med holdingselskaper er det ikke mulig. Det er ikke noe innsyn, og dermed en berøving av ansattes rettigheter. Nå er altså det stansa.

Siemens

– Byrådet skreiv i budsjettet for 2005, da de omtalte avtalen med Siemens om å kjøpe 99 T-banevogner: «Anskaffelsen må sees i sammenheng med inngåelse av vedlikeholds kontrakt med leverandøren av vognene.» Er det galt å tenke at byrådet ville konkurranseutsette verkstedet i Oslo slik at Siemens skulle få anbudet? De ville jo ha «upper hand», bare de kjente vognene. Er det mulig at byrådet allerede hadde snakka med Siemens om det?

– Vi vet ingenting. Men tillitsvalgte har stilt spørsmål i styret om den siterte setningen fra budsjettet for 2005 betyr at vedlikeholds kontrakten ble gitt Siemens på forhånd. Vi har ikke fått noen forklaring på hva setningen betyr.

Kommentar fra Erling Folkvord:

Det som skjedde 22. november var den største seieren arbeiderklassen vant i Oslo bystyre i fjor. Byrådet hadde ikke lenger kontrollen, og det syntes på dem. Galleriet var overfylt av verkstedarbeidere. Byrådet fikk merke at organiserte arbeidere har makt. Det var nok helt utålelig for blårusen i Rådhuset.

En av de nye T-banevognene. Foto: Oslo Sporveier

Takk, takk, takk, takk, takk, takk!

I det siste nummeret av akp.no før jul, spurte vi om noen kunne tenke seg å gi en gave til avisa, stor eller liten. Det ble rekord: 40 000 kroner! Redaksjonen er overraska og veldig oppmuntra.

Regnskapet for 2006 er omtrent slik: Gaver sommer og jul, 20 000 og 40 000. Det er over 70 venner som gir 100 kroner i måneden, sum 90 000.

Inntektene blir altså ca 150 000.

Trykking koster ca 6000 kroner per nummer, sum 60 000. Portoen er vanvittige ca 10 000 kroner per nummer, og blir ca 100 000. Sum utgifter 160 000.

AKPs kasse dekker mellomlegget. AKP legger dugnadsarbeid i kassa: Vedlikehold av abonnementsregister,

verving av abonnenter, pakking for utsendelse (stor dugnad, mange mennesker), utdeling på gata – og redaksjonsarbeid..

Sånn foregår det.

Takket være gavmilde givere.

Tusen, tusen takk!

Hilsen redaksjonen i akp.no

LO godtar tjenestedirektiv for helse

FORTSETTELSE FRA SIDE 1

En stille runde i Norge

10. oktober sendte Helse- og omsorgsdepartementet i all stillhet ut et høringsbrev til utvalgte instanser, som andre departementer og etater, Lægeforeningen og noen organisasjoner.

LO-ledelsen var som kjent på nippet til å banke gjennom ja til tjenestedirektivet, men snudde da dette lekket ut og det ble mye bråk. De la deretter fram et 14-siders notat som vurderer tjenestedirektivet slik det endte opp. Det er her LO blant annet gjør et poeng av at helse er ute. Så skulle man tro at LO når de blir spurt om et eget handelsregelverk for helse, ville slå alarm.

LO og regjeringa positive

Men nei. Vi har nå sett LO-ledelsens

uttalelse i forbindelse med høringa som ble gjennomført med så kort frist at både Sosial- og helsedirektoratet og Lægeforeningen uttrykte misnøye, også over at høringsinstansene ble bedt om å svare på engelsk. LO har ingen prinsipielle innvendinger mot formålet med prosessen.

«LO vil påpeke at markedet for helsetjenester ikke kan behandles som et ordinært marked ...» er det lengste LO strekker seg for å begrunne at de har følgende bemerkninger: Man må sikre kvaliteten i den internasjonale handelen med helsetjenester, beskytte tjenestemottaker, sikre mot sosial ulikhet og passe på at kvinnesykdommer innlemmes.

Også helseminister Sylvia Brustad er tilfreds med EU-initiativet: Jeg vil allerede nå understreke at jeg er positiv til å få et klargjørende regelverk på

dette området. Jeg mener at et regelverk vil være lettere å forholde seg til enn EF-domstolens praksis. Regelverket vil bidra til å klargjøre pasientenes rettigheter, sa Brustad til Stortingets EØS-utvalg i desember, ifølge *Helserevyen*.

Fri flyt av helse

«EUs regelverk for fri bevegelighet av tjenester omfatter dermed også helsetjenester,» konstaterer Helse- og omsorgsdepartementet i sitt høringsbrev. Høringa om helsedirektiv er for lengst avsluttet uten at folk flest har hørt om den, og den rødgrønne regjeringa er altså positiv – sammen med LO-sekretær Rita Lekang og EU-tilhengeren Stein Reegård i LOs ledelse.

Les mer:

• <http://www.nationen.no/nyheter/article2499360.ece>

• <http://www.helserevyen.no/index2.asp?newsid=4764>
 • http://www.lo.no/lobasen/Content/118635/tjenestedirektivet_status.pdf

Trenger du innledere om tjenestedirektivet? Kontakt

– Roar Eilersten,
roar.eilersten@de-facto.no
 – Stein Stugu,
stein.stugu@de-facto.no
 – Boye Ullmann,
viggohu@online.no
 – Roy Pedersen,
roy@byggningsarbeider.no

Rapport om tjenestedirektivet fra De Facto koster 70 kroner.

Se www.de-facto.no.

Dag Seierstad har skrevet et hefte som kan lastes ned fra www.neitileu.no.

Tenestedirektivet aukar sosial dumping

akp.no har intervjuet Torstein Skarbø om tenestedirektivet. Han er leiar i Bergen Nei til EU.

Jan Erik Skretteberg

– *Kva er formålet med tenestedirektivet?*

– Det er å gjera det enklare å selja tenester over landegrensene. Friare flyt og auka konkurranse på den europeiske tenestemarknaden vil få store konsekvensar for store grupper av arbeidstakarar. Det vil bli eit sterkt press på arbeidskostnadene (løns-, arbeids- og pensjonsvilkår) i konkurransen om tenesteoppdrag, og selskap vil underby kvarandre med auka sosial dumping som resultat.

Privat tenesteyting

– *Kven er mest sårbar?*

– Tenestedirektivet råmer i første rekke bransjane innanfor privat tenesteyting; der organiseringsgraden er liten og tariffavtalane få. Her finn ein dei mest sårbare gruppene av arbeidstakarar, og sosial dumping er mest utbredt frå før her. Tenestedirektivet gjer i tillegg fleire eksisterande og føreslegne tiltak mot sosial dumping ulovlege. Me kan ikkje vedta ein lov som raserer rettar i arbeidslivet, som er kjempa fram gjennom mange tiår.

Veto

– *Korleis kan me få regjeringa til å leggja ned veto mot tenestedirektivet? Ei norsk regjering har jo aldri nytta seg av denne retten før.*

– Nei til EU er no i ferd med å samla ein brei allianse for å pressa regjeringa til å nytta reservasjonsretten. I denne alliansen legg me særskilt vekt på å informera og få med oss fagrørsla i kampen mot tenestedirektivet. Me ser jo at regjeringa har vorten redd for den store motstanden som allereie er. Dei har gått bort frå tidlegare lovnader om grundig demokratisk handsaming og

konsekvensutgreiing. Dei freistar å få gjennom direktivet snøggast råd med den tussete høringsfristen 22. februar. Næringsministeren sende ut høringsbrevet to dagar før julekvelden!

Elles kan ein kanskje ha von om at denne regjeringa har lyst til å bli historiske av i alle fall ein positiv sak. Dei kan syne at denne reservasjonsretten er reell, som dei lova når dei kuppaa EØS-avtalen gjennom Stortinget, syna at han ikkje berre var eit lokkemiddel som ikkje finst i praksis.

Sei opp EØS-avtalen

– *«Nok er nok – EØS-avtalen må seiast opp!» har Kleiv Fiskvik (leiar i LO Oslo) sagt. Har han rett i dette?*

– Det har han sjølvsagt rett i. Det er den udemokratiske EØS-avtalen som gjer at me no må slåst mot tenestedirektivet og andre tunge, samfunnsendrande direktiv som kjem til å koma i tida framover. Noreg vil vera tent med å sei opp EØS-avtalen snarast og få på plass avtalar som gjer at me kan få attende råderetten over eige land. Samstundes er det viktig i kampen no at me også står saman med EØS- og EU-tilhengjarar som ser farene med tenestedirektivet og som dimed ikkje ynskjer det i norsk lov. Det er den breie alliansen som vil vinna denne kampen.

Karita kutter i barnebidragene

Aleneforeldreforeningas leder Stig Rusten kommenterer regjeringas melding om barnebidrag som nylig ble sendt til familiekomiteen på Stortinget. Han skriver bl.a.:

Hovedbudskapet i meldingen er ytterligere kutt i barnebidragene for de fleste og kraftige kutt for millionærene som er bidragsbetalere. (...) Millionærene skal skjermes og barna skal ikke lenger ha rett til å delta i begge foreldrenes økonomiske velferd.

Aleneforeldreforeningen reagerer kraftig på forslaget fra barneministeren som vil bety nedgang i barnebidragene for de fleste. Svært mange som er alene med barn sliter økonomisk. Konsekvensen av Karitas forslag er at det blir enda tøffere å være enslig forsørger. Samværsforeldrene får mindre

økonomiske forpliktelser for egne barn, og forsørgeransvaret blir i enda større grad skjøvet over på den barnet bor fast hos. I dag er et gjennomsnittlig barnebidrag per barn på 1325 kr. i måneden. De fleste som har barn, vet at dette er alt for lavt i forhold til kostnadene ved det å ha barn. Ytterligere nedgang i barnebidragene vil bidra til økt barnefattigdom og få konsekvenser for store grupper av barn som lever i familier med lav inntekt.

Nå har regjeringen snart sittet i halvannet år, og det er både trist og uforståelig å se en barneminister som er så lite opptatt av å sikre barna en god økonomisk velferd. Det er tydelig for enhver at ministeren er mer opptatt av å ri likestillingspolitiske kjepphester, enn å oppfylle Soria Moria erklæringens mål om å avskaffe barnefattigdom.

Legg ned veto mot tenestedirektivet

Dei i fagrørsla som er mot veto mot tenestedirektivet, hevdar at det ikkje vil bli nokon skilnad i arbeidslivet dersom direktivet blir ein del av norsk lovgjeving. Sanninga er ei anna. Føremålet med tenestedirektivet er å fremja den frie flyten av handel med tenester over landegrensene.

Jan Erik Skretteberg

Dette er kombinert med at direktivet gjer det vanskelegare for styresmakter og fagrørsla å ha kontroll over arbeidsvilkåra som arbeidarar på mellombelse oppdrag kjem til å arbeida under. Gjennom direktivet sin paragraf 16.2 gjer EU-systemet det heilt klart at eit

land ikkje kan krevja registrering av utanlandske tenesteytarar som har oppdrag utanfor heimlandet. Konsekvensen er at verksemdene, dersom dei er interesserte i det, er vanskelege å koma i kontakt med for kontrollinstansane i arbeidslivet. Korleis skal styresmaktene og fagrørsla kunne kontrollera løns- og arbeidsvilkår hjå tenesteytarar som korkje har kontor, leing eller dokument her i landet?

Frå folkevalde organ til rettssalen

I tillegg til denne skilnaden frå dagens arbeidsliv, vil ei rad spørsmål bli overlatt EU-domstolen for tolking der i staden for i politiske organ. Dette gjer at politikk blir overført til å bli juss. Då ligg kontrollen med arbeidslivet utanfor folkevalde organ.

Tenestedirektivet er ingen siger for den europeiske fagrørsla, slik mange

har hevda. Riktignok er ikkje fri flyt av tenester noko nytt i Europa, og me er underlagt den frie flyten (som er ein av EUs fire fridomar) av tenester gjennom den udemokratiske EØS-avtalen. Det nye med tenestedirektivet, er at mange av reguleringane av den frie flyten ser ut til å falla bort.

Visst er det siste framlegget til tenestedirektiv mindre ekstremt enn det opprinnelege framlegget som vart lagt fram (det såkalla Bolkestein-direktivet, som mange såg på som ein direkte provokasjon mot fagrørsla). Men direktivet er framleis i same marknadliberalistiske ånd som Bolkestein-direktivet var. Difor er ikkje det nye framlegget til tenestedirektiv i interessa til arbeidsfolk.

Sosial dumping?

Sosial dumping er det flest har åtvara mot som den verste konsekvensen av

tenestedirektivet. Mange land i Europa har ei lovfest minsteløn som garanti mot sosial dumping. Fagrørsla i Noreg har ikkje ynskt dette, då det undergrev tariffavtalane. Frå EU-tilhengjarar får me ofte høyra at det finst sosial dumping i Noreg allereie, slik at tenestedirektivet ikkje vil ha nokon innflytnad på dette spørsmålet. Det er sant og visst at det allereie finst sosial dumping i Noreg, til dømes austuropeiske arbeidarar som bur kummerleg, som har luseløn og uregulert arbeidstid. Dette har vorten vanleg å lesa om i avisene.

Men dersom tenestedirektivet vart innført, er det ingen grunn til å tru at kampen mot sosial dumping blir lettare i Noreg. Vil vi den sosiale dumpinga til livs, må det førest kamp for ein nasjonal politikk som gjer det mogleg å sette i verk tiltak mot dumpinga. Altså mindre EU-politikk, ikkje meir.

Skriv under mot tenestedirektivet

– Vi kan sikre AFP

Verkstedklubbene ved Aker Verdal har tatt initiativet til den landsomfattende aksjonen Aksjon forsvar AFP og har bevilga en million kroner til formålet.

Johan Petter Andresen

– Her satser dere hardt, klubbleder Stein Aamdal. Hvorfor?

– Det unike ved dagens AFP er at de som ikke klarer å jobbe etter 62 år, kan velge å avslutte yrkeslivet uten livsvarig redusert pensjon. Vi veit at flertallet av yrkesaktive forlater arbeidslivet som uføre eller på AFP, de færreste står i jobb til dagens pensjonsalder på 67 år.

– Hvorfor er AFP viktig nå når vi har fått loven om obligatorisk tjenstepensjon (OTP), som skal gjelde for alle lønnsarbeidere?

– OTP kan ikke demme opp for den dramatiske svekkinga av framtidig pensjon som blir følgen av St.meld. nr 5 (2006-2007) om alderspensjon. Der foreslår regjeringa å innføre en ny tidligpensjon for alle gjennom folketrygden. Forslaget er en torpedo mot dagens AFP og uføretrygd. Opptjent pensjon reduseres med nesten 25 % resten av livet, og AFP reduseres til et årlig tilskudd på ca 20 000.

LO-kongressens vedtak

– Ledelsen i Arbeiderpartiet har jo gått i spissen for pensjonsreformen, og SV-ledelsen har blitt med. Har du grunn til å tro at LO-ledelsen, som er dominert av nettopp AP og SV, vil kjempe for å forsvare AFP?

– Stortingets pensjonsforlik oppfyller ikke LO-kongressens vedtak om pensjon. LO-lederen kan ikke overprøve kongressen. Sitat fra vedtaket: «Det er en absolutt forutsetning at AFP opprettholdes. Levealderjusteringens avkortningseffekt må ikke komme til anvendelse før ordinær pensjonsalder på 67 år er nådd. En heving av normal pensjonsalder må innebære at AFP-perioden forlenges tilsvarende.»

– Pensjonsreformens mål er å kutte 20 prosent av framtidige pensjonsforpliktelse og å tvinge folk til å stå lengre i arbeid. Vil partiene på Stortinget godta at tariffoppgjørene framover velter reformen?

– Vi kan vinne kampen mot regjeringas usosiale tidligpensjonsordning og forsvare AFP og dagens uføretrygd. Pensjonsforliket innebærer også lavere framtidig pensjon på grunn av levealdersjustering og systematisk underregulering. Den politiske kampen mot dette er en sak for seg.

Fellesforbundets landsmøte

– Hvis Fellesforbundets landsmøte vedtar å forsvare AFP-ordningen, vil det bety mye for tariffoppgjøret i 2008. Hvordan tenker du at vi kan tvinge staten til å opprettholde sitt bidrag til AFP?

– Jeg trur at Fellesforbundets landsmøte i november må forsvare AFP gjennom å avvise forslaget om en tidligpensjon, og så drøfte om det er svakheter i dagens AFP-ordning som kan rettes opp.

– Har dere fått mye positiv respons på initiativet fra klubben?

– Ja, men vi må bli mange flere. Taktikken til regjeringa nå er å splitte, ta privat sektor først og holde offentlig sektor i ro med vage løfter og prat og ta dem etterpå. Det blir svært viktig at offentlig sektor slutter seg til forsvaret av AFP og mot regjeringas forslag om tidligpensjon.

Aksjon forsvar AFP

c/o Verkstedklubben Aker Verdal
Aker Kværner Verdal AS
7650 Verdal
Kontonummer 4202 08 64626
Besøk hjemmesida for mer informasjon: www.forsvarafp.no.

Aker Verdal-klubben 1. mai 2006. Foto: Verkstedklubben

Levealderjustering er en «nyvinning» i pensjonsreformen og er et viktig grep for å senke framtidige pensjonsinntekter. Den innebærer at hvis ditt årskull forventes å leve lengre, skal din årlige pensjon fra folketrygda senkes tilsvarende.

Underregulering betyr at pensjonen fra folketrygda ikke skal reguleres i takt med utviklinga av lønningene, men i takt med et snitt av prisstigninga og lønnsstigninga. Noe som også vil innebære en senking av pensjonen.

SKRIV UNDER MOT TENESTEDIREKTIVET!

Se www.stoppjenestedirektivet.no

Urent farvann!

Erling Folkvord kom 1. september ut med ei ny bok utgitt av tidsskriftet Rødt!. Den handler om det som skjer når en av landets største skipsredere, toppledelsen i et fagforbund og statens kontrollører slutter å opptre uavhengig av hverandre.

Resultat: Urent farvann!
Bestill boka på <http://www.akp.no/roedt/> eller på epost til eness@online.no.

Arbeiderklassen har et a

I disse dager diskuterer AKP og RV om de skal slå seg sammen og danne et nytt, revolusjonært parti. Mye tyder på at det blir en realitet i vår. akp.no spør Kenneth Fuglemsmo hva som er poenget med et nytt parti. Han er nestleder i AKP, 24 år, maler og byggtapetserer og leder for LO sitt ungdomsutvalg i Trondheim.

Jorun Gulbrandsen

Kenneth Fuglemsmo: – Vi trenger et parti som bygger solidaritet med alle dem som slåss i den tredje verden. Vi trenger et parti som organiserer motstand og opprør i Norge, mot privatisering, sjukehusnedleggelse, rasisme og kvinneundertrykking. Vi trenger et parti som kjemper mot de sosialdemokratiske lederne, når de går kapitalistenes ærend. Og ikke minst trenger vi et parti som har et alternativ til kapitalismen. Jeg håper et nytt parti kan bli et bedre redskap i disse kampene, og at mange flere vil delta.

Alt arbeiderklassen har kjempet for, er blitt erklært dødt. Både sosialismen og marxismen er plassert på skraphaugen av borgerlige politikere. Velferdsstaten og arbeiderkollektivene er gammeldags og skal vike for individualismen. Til og med arbeiderklassen blir erklært dødt. Sjøl i LO finnes det dem som mener at vi lever i et klasseløst samfunn.

– *Hvorfor blir dette sagt?*

– Jeg tror dette ikke er noe nytt, men at herskerne alltid har fremmet den samme ideologien og spådd sosialismens død, helt fra de første sosialistiske tankene oppsto. Meninga er at arbeiderklassen ikke skal se sin egen styrke og ikke se at det finnes et alternativ til kapitalismen.

Arbeiderklassen vokser

Sosialismen er tvert imot mer mulig og nødvendig enn før. Det finnes millioner av arbeidere i hele verden som slåss for sosialisme og bruker marxistiske tanker for å forandre virkeligheten. Og arbeiderklassen finnes åpenbart! Hvor kommer tingene ellers fra – møbler, klær, helsetjenester – ja alle varene, de kommer fra en plass. De vokser ikke opp av jorda eller faller ned fra himmelen. De er skapt av arbeiderklassen, av vår arbeidskraft.

– *Vokser eller minsker arbeiderklassen?*

– Den vokser. I dagens verden er det langt flere industriproletarer enn på Marx si tid. Bare i Sør-Korea er det flere fabrikkarbeidere enn det var i hele Europa for 150 år sia. Tenk på hva det vil si for klassekampen i verden når Kinas millioner arbeidere organiserer seg for opprør mot dagens kapitalistregime.

Vi lever i et industrisamfunn. Samtidig har nye yrkesgrupper oppstått og blitt en del av arbeiderklassen. Alle med vanlige lønninger i staten og kommunene, på sjukehusa og skolene, i butikkene og hotellene, i frisørsalon-

gene og kafeene er en del av arbeiderklassen. Den er større enn for hundre år sia. Og det er flere kvinner enn menn i arbeiderklassen i dag. Blant dem er det mye opprørstrang. Men alt snakket om at arbeiderklassen ikke finnes, gjør at mange arbeidere ikke kaller seg det, og ser ikke at de andre er det.

Fagbevegelsen

– *«For en fri og uavhengig fagbevegelse» er en gammel parole. Eller er den aktuell?*

– Aktuell. Fagbevegelsen bør aldri være et haleheng til et parti eller til en stat. Fagbevegelsens oppgave er å slåss for arbeiderklassens interesser og forsøke å være så uavhengig at lojaliteten

– I Norge og resten av Vesten har arbeiderklassen opplevd velstandsøkning de siste femti åra. Sjøl om kapitalen har økt sine profitter mye mer enn lønningene har økt, og sjøl om de siste tjue åra har vært prega av nyliberale angrep på velferden, ser jo alle at arbeiderklassen i Vesten har mye høyere levestandard enn flertallet av verdens befolkning. Det er på grunn av de enorme rikdommene som vestlige kapitalister har rana til seg fra Afrika, Asia og Latin-Amerika. Mange titusener arbeiderledere i Vesten har blitt kjøpt opp med stillinger og lønninger som har fjerna dem fra klassekampen og gjort dem til en del av det såkalte

med ledelsen i sosialdemokratiet, der de er enige om at de vestlige statene kan utbytte den tredje verden. De sosialdemokratiske regjeringene går på røvertokt i Nigeria, Nepal, Irak og andre fattige land, og er garantister for maktpolitikken som Verdensbanken kjører overfor fattige land: privatisering og urettferdig handel.

Dette er et svik mot de fattige i disse landa, og på lengre sikt er det et svik mot arbeiderklassen i Vesten, fordi det utsetter sosialismen både her hjemme og på verdensbasis.

Hvis arbeiderklassen i Norge og resten av Vesten vil ha et samfunn uten krig og nød, uten angrep på vår velferd og levestandard, uten fattigdom og arbeidsledighet, må vi avskaffe kapitalismen.

Mange er fattigere

– *For ikke alle opplever velstand her heller?*

– Nei, absolutt ikke. Privatisering, arbeidsløshet og angrep på rettigheter fører til at store deler av arbeiderklassen er blitt fattigere. Pensjonsreformen og tjenestedirektivet vil gjøre situasjonen enda dårligere, om de ikke blir stoppa.

Det som har skjedd de siste tjue åra, kalles nyliberalisme og handler langt på vei om å avvikle de velferdsgodene som det har vært bred politisk enighet om etter den andre verdenskrigen. I Norge var alle partier, fra Høyre til kommunistene, enige om å bygge opp velferdsstaten. På 80-tallet var alle, fra Høyre til Ap, enige om deregulering av boligmarkedet og innføring av nyliberal tankegang i offentlig sektor. De siste tjue åra har alle regjeringer, uavhengig av om statsministeren har vært fra Ap, Høyre eller KrF, plukka velferden fra hverandre, bit for bit.

Dessuten er det masse folk som er fattige fordi de er aleinemødre, jobber deltid, er innvandrere eller er trygda. Hva annet enn sosialisme kan få disse ut av fattigdommen og hindre at enda flere havner i samme fortvilte situasjon?

Sosial dumping

– *I din bransje foregår det sosial dumping. Hva skjer?*

– Ja, i håndverksbransjen er det stor bekymring. Det er veldig mange øst-europeere på norske byggeplasser, og de får dårligere betalt enn oss andre. Faren er stor for at norske bygningsarbeidere blir «for dyre» i konkurranse med underbetalte polakker. Det åpner igjen for lavere lønninger i bransjen og i andre bransjer som rammes av den samme utviklinga. Høyresida forsøker å framstille det som usolidarisk når norske arbeidere ikke ønsker at dette skjer. Det er sjølsagt å snu alt på hodet. Hvis kapitalistene var opptatt av solidaritet, kunne de vel betalt polakkene etter norsk tariff?

Jeg tror ikke at våre kamerater fra Polen tjener på at norske lønninger blir lavere. De eneste som tjener på det, er kapitalistene. Sosial dumping er en stor trussel mot arbeiderklassen, og den må sees i sammenheng med utviklinga av kapitalismen og måla som EU har satt seg for å bli den ledende økonomiske stormakta i verden. EU vil slå ned europeiske lønninger og kvitte seg med en

Kenneth Fuglemsmo. Foto: akp.no

opprettholdes til arbeiderklassen framfor noen andre. AKP ønsker at fagbevegelsen i Norge skal favne hele arbeiderklassen, ikke bare dem som stemmer på for eksempel Arbeiderpartiet eller er medlem av statskirka. Det er klasse-tilhørigheten som er viktigst i fagbevegelsen. Når arbeiderne snakker om seg sjøl som en arbeiderklasse, får makta en farlig motstander. Klassekillene øker i dag. Arbeiderklassen kan komme på offensiven igjen.

Velstandsøkning

– *Velstanden har økt. Viser ikke det gode sider ved kapitalismen?*

klassekompromisset. Det er vanskelig å argumentere for revolusjon i Norge, når folk jevnt over opplever at de har det ganske bra materielt. I alle fall i sammenlikning med det fattige flertallet i den tredje verden.

– *Da sier du at kapitalismen er bra for arbeiderklassen i Vesten?*

– Nei, det mener jeg ikke. Arbeiderklassen i Vesten har en bedre stilling enn folk i fattige land, fordi disse landene utbyttes ekstra. Men også vi i Vesten blir frarøvet makt og verdier av kapitalistene. Velstanden bygger på utbytting. Kapitalistene har for lengst inngått et klassekompromiss

Alternativ til kapitalismen

Fritz Bolkestein var sjef for EUs indre marked. I 2004 la han fram forslag til et tjenstedirektiv, Bolkestein-direktivet.

del av velferden. De kutter pensjonene og vil at arbeiderklassen skal jobbe lenger for mindre penger.

Kollektiver

– Hva må gjøres?

– Arbeiderklassen trenger kollektiver. Vi trenger felles kamp gjennom fagforeninger og andre organisasjoner. Individualisme er et fint ord for «du får klare deg sjøl». Men de eneste som klarer seg uten kollektive ordninger, er de med store private formuer. Og selv kapitalistene trenger en stat til å forsvare pengesekken sin, til å bygge veier for varetransporten sin og sykehus til

arbeidskrafta si. Kapitalistene har store nettverk. Barna deres leker sammen, og de går i middagsselskaper med ministre og andre, som også er en del av den samme herskende klassen. Arbeidere og fattigfolk må samle seg og organisere seg for å kunne utfordre makta deres. For oss holder det ikke med middagsselskaper, vi trenger kamporganisasjoner.

For å kunne forandre samfunnet, er arbeiderklassen avhengig av samhold, solidaritet og felles kamp. Da arbeiderklassen laga fagforeninger, var det for å stå sammen mot kapitalistene, for bedre levekår for hele arbeiderklassen. De sloss for å oppheve konkurransen seg i mellom, for tariffavtaler og like vilkår. En viktig grunntanke for fagbevegelsen var organiseringa av alle arbeidere. Jo flere medlemmer og deltakere, jo sterkere sto man overfor arbeidskjøperne. Da ble andre skiller mindre viktige. Religion og andre meningsskiller kom i skyggen av det viktigste, nemlig klassen.

Kamp for sosialisme

– Hvor blir det av kampen mot kapitalismen som system, i dagens fagbevegelse?

– Sosialismen har tradisjonelt hatt stor oppslutning i arbeiderklassen, både i Norge og resten av verden. På 1900-tallet ble stadig flere overbevist om at kapitalismen umulig lar seg forene med arbeiderklassens interesser. Lenge var det vanlig blant arbeidsfolk å mene at arbeiderklassen må ta makta fra kapitalismen og gjøre de kapitalistiske virksomhetene til felles eiendom, styrt av arbeiderklassens demokrati. Så vanlig at sjøl en del borgerlige politikere måtte

si at de var for sosialisme for å få stemmer.

Klassekampen og sosialismen var utgangspunktet for oppbygginga av den sterke fagbevegelsen i Norge, som i alle andre land i verden. Fagforeningene i dag burde holde kurs og møter om kommunisme og sosialisme for å heve blikket og få perspektiv på kampen.

– Hva trenger vi et revolusjonært parti til?

– Arbeiderklassen trenger mer enn en fagbevegelse. Vi har bruk for partier som organiserer og argumenterer på tvers av fagforeningsgrensene og som har et perspektiv om et samfunn der arbeiderklassen har makta, ikke kapitalen. Både i Norge og resten av verden.

Jeg har ingen tro på at kapitalismen lar seg forene med arbeiderklassens interesser. Selv en human kapitalisme er umulig på verdensbasis. Kapitalismens mulighet for å eksistere bygger jo på utsuging og plyndring av folk og ressurser, og krig er en naturlig følge av dette. Både menneskelige ressurser og naturen lider. Kapitalistene kan ikke overbevises om å avslutte denne utpiningen. Jeg tror de må fratas makta gjennom at arbeiderklassen bygger revolusjonære kollektiver som kan overta styringen av samfunnet.

På kort sikt er sannsynligheten for revolusjoner mye større i de fattige landa. De kampene som foregår i Irak, Nepal, India og mange andre land, vil få betydning for vår kamp i Norge. Men også i kampen for velferdsstat og for en styrka kommuneøkonomi er de revolusjonære perspektivene viktige. Å være revolusjonær er å ha tillit til folk og de kreftene som bor i den felles kam-

pen. Det motsatte synet er å overlate politikken til eksperter, byråkrater og kapitalister. Er man revolusjonær, vet man at de som jobber innenfor kapitalistenes politiske system som regel ender opp som folkets motstandere.

Må bli flere

– Hvordan kan et nytt, revolusjonært parti bli nyttigere enn det som har vært?

– Det finnes ingen perfekte partier. RV og AKP har feil og mangler. Et stort problem er at organisasjonene er for små. Det er for få medlemmer, for liten oppslutning blant fattigfolk og arbeiderklassen og for svak organisasjon. Vi klarer heller ikke godt nok å formidle våre løsninger og vise alternativet til kapitalismen. Jeg håper at et nytt parti kan gjøre det enklere å løse disse problemene.

Kanskje vil en del som er skeptiske til RV og AKP, være mer frista av det nye partiet. En ny organisering kan åpne for nytenking og nye strategier for å bli større og sterkere. AKP og RV er over tretti år. Jeg synes disse partienes historie er full av ting å være stolt av, men at partiene kanskje har kjørt seg litt fast i gamle mønstre som hemmer kampen. Vi er dårlige revolusjonære, om vi ikke klarer å omstille og forandre oss. Jeg vil sterkt oppfordre folk som kunne tenke seg å være med på det nye prosjektet, om å ta kontakt med RV eller AKP-folk!

Kontoradresser:

- Prinsens gate 14, Trondheim
- Osterhaus' gate 27, Oslo

Klasseskillene øker uansett rødt eller blått flertall

Johan Petter Andresen

I følge Statistisk sentralbyrå har forskjellene økt betraktelig i Norge de siste 15 åra. Hvis vi ser på fordelinga av husholdningenes inntekt etter skatt, finner vi at den rikeste femdelen hadde 32,1 %

av samtlige inntekter i 1990, mens den fattigste femdelen hadde 10,4 %. I 2003, som er det siste året SSB oppgir i tabellen, hadde den fattigste femdelens andel sunket til 9,4 %, mens den rikeste femdelen hadde økt sin andel til 37,0 %. (Økonomi og levekår for ulike

grupper, 2005, SSB, tabell 3.3.)

Kritikken mot de økende forskjellene på 1980- og 90-tallet tvang regjeringa til å produsere ei stortingsmelding, *Utjamningsmeldinga* (St.meld nr 50, 1998-99). Denne slo fast at det var økende inntektsforskjeller. Politikerne bebuda nye strategier for å minske ulikhetene. Siden har forskjellene fortsatt å øke. Skal vi snu de økende klasseforskjellene og raseringa av velferdsstaten, må det sterkere lut til enn nok et sosialdemokratisk parti i regjering.

SSBs tabell 194 viser at de fattigste ti prosentene av befolkninga fikk 2,3 % av inntektene i 1993, mens den rikeste tidelen fikk 23,8 %. I 2004, som er det siste året som er oppgitt i denne tabellen, ser vi at de fattigste ti prosentene har en nedgang til 2,0 % og den rikeste ti prosentene har en oppgang til 28,1 %.

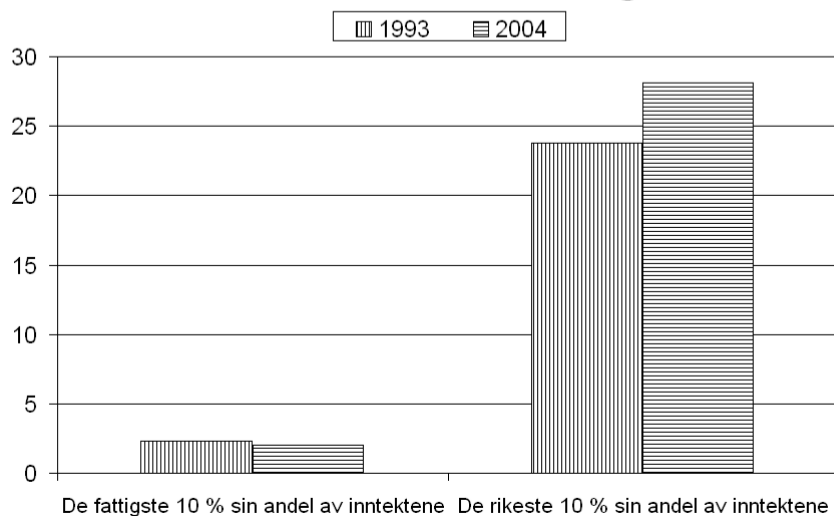
Ser vi på husholdningenes finansielle stilling (SSB, tabell 04752), finner vi at den fattigste tidelen av husholdningene ikke hadde finanskapital. De hadde

0 % i 1986, og de har holdt andelen på 0 % også i 2004. Den rikeste tidelen hadde 50,6 % av husholdningenes finanskapital i 1986, og de har økt sin andel til 65,3 % i 2004. De siste par åras børsoppgang har sikkert økt forskjellene enda mer.

Hvis du trodde at folk på sosialhjelp har fått det relativt bedre, kan du tro om igjen. I følge SSB hadde norske husholdninger i snitt økt sin inntekt med 25 % mellom 1996 og 2004. Mens sosialhjelpsmottakere bare hadde en økning på 15 %.

Nå kan vi kanskje høre stemmer som innvender at nå når SV er i regjering, har vel klasseskillene minsket? Vel, vi må nok vente litt til vi får den offisielle statistikken. Men en pekepinn finner vi i *Aftenpostens* økonomidel 2. januar 2007: År 2006 gav lavere lønnsvekst enn gjennomsnittet for de siste ti åra. Det var eierne som tok kaka i 2006.

Inntektsfordeling

Norge deltar i USAs krig mot Irak

«I november rømte to irakiske sikkerhetsfolk fra et opplæringskurs Nato hadde på Jåttå ved Stavanger. Det er bare ved slike episoder vi i dag blir minna om at Norge fortsatt yter aktiv hjelp til USAs okkupasjon av Irak.»

Den som sier dette, er AKPs internasjonale ansvarlig, Arnljot Ask.

Jorun Gulbrandsen

– Hvorfor snakkes det så lite om Norges deltakelse for tida?

– Norge er ute av rampelyset når det gjelder Irak, fordi regjeringa ikke forteller hva den driver med. Det gjør heller ikke den tradisjonelle fredsbevegelsen. For regjeringa er dette svært behagelig. Men Norge er det landet utenfor Midtøsten som hjelper USA mest med opplæring av irakisk sikkerhetspersonell og politi. I tillegg yter Norge finansiell støtte gjennom Nato og sørger for viktige våpenleveranser.

50 000 amerikanere skadet

– Både Baker-Hamilton-rapporten og

andre melder om store amerikanske tap?

– 3018 amerikanere er drept per 9. januar. I følge Pentagons egne oversikter var antallet skadde 50 371 per 27. desember. Over 22 000 av disse er svært hardt skadde. Hele det amerikanske samfunnet begynner nå å få personlig føling med dette.

Geriljakrig

– Ser vi en geriljakrig i Irak – eller er det borgerkrig?

– I mediene framstår det som en destruktiv borgerkrig mellom sunnier og sjiaer. Men det er det ikke. Det er militsgrupper, også reine dødsskvadroner, hvor politi og sikkerhetsstyrker også er involvert. Hver måned drepes i gjennomsnitt 3000 sivile. Mange av dem jobber for quislingene, men likevel er det tragisk. Okkupantenes splitt og hersk-taktikk har fått dødelige følger. Okkupasjonen skaper også kriminalitet i det ødelagte samfunnet.

Men kampen mot okkupasjonen er en regulær geriljakrig som gjennomføres av både militært organiserte grupper og direkte fra folkedypet. Også sjiaer deltar i denne motstandskampen. Okkupasjonsstyrkene ble utsatt for over 180 angrep per dag i oktober, en tredobling fra januar 2006. Angrepene på

de irakiske sikkerhetsstyrkene er også dobla.

– Hva fører okkupasjonen til for befolkninga?

– Ifølge FN har 1,8 millioner rømt ut av landet, mens 1,6 millioner er internflyktninger. Helsesituasjonen er fryktelig. Strømmangel. Stadig vanskeligere å få reint vann. Sjukehusene mangler helt elementært utstyr. Irak hadde Midtøstens beste helsevesen før USAs første angrep i 1991.

Jenter kidnappes

Analfabetismen øker, fordi folk ikke tør sende barna på skolen. Særlig går dette ut over jenter. De kan ikke sendes ut aleine av fare for å bli kidnappa eller voldtatt. Jenter fanges og selges som sexslaver både i Irak og til utlandet. Det er en voksende bransje som deler av sikkerhetstjenesten og politiet er tungt involvert i.

Ei vending

– Hva vil skje videre?

– Bush sine 21 500 nye okkupasjonsoldater vil gjøre situasjonen verre, både for USA og folket i Irak. At dette skal føre til at quislingregjeringa skal kunne ta over ansvaret, er illusorisk. Snarere vil det øke motstanden også

mot regjeringa. Samtidig skaper kostnadene ved okkupasjonen store problemer for USA.

Vi vil se ei vending i løpet av 2007. USA vil bli tvunget til å starte tilbaketrekkinga av soldater. Men de vil gjøre alt for ikke å miste kontrollen helt. Full uttrekking vil ikke skje. Hovedårsaken til okkupasjonen var jo å sikre seg kontroll over oljeressursene i Irak og styrke USAs fotfeste i denne strategiske regionen. Det gjelder nå å få privatisert den nasjonale oljeindustrien og sikre inntog av multinasjonale oljeselskaper, da helst amerikanske, i Irak.

– Hva må gjøres?

– Det må bli mer bråk om den støtta Norge gir til USA gjennom Nato. Det må bli slutt på at Norge bistår i treninga av folk som er direkte innblandet i de sekteriske drapa i Irak. Vi må kreve stans i forsendelsene av Protector våpentårn fra Kongsberg våpenfabrikk til de amerikanske stridsvognene. Statoil og Hydro må trekke seg fra lista av oljeselskaper som har meldt seg for å rykke inn i Irak i oljeranet som USA planlegger.

For å få sving på dette arbeidet trengs mange flere aktivister i Komiteen for et fritt Irak. Meld deg inn via www.frittirak.no!

Irak åpner ambassade i Oslo

Politikken følger lukta av olje. I løpet av våren vil Irak åpne ambassade i Oslo.

akp.no

Irak har fra før ambassade i Sverige. Ambassadøren, Ahmad Bamarni, har vært i Norge og snakket med dem som virkelig teller: Statoil. Det var Statoil som inviterte. Irak har bedt Statoil åpne ambassade, unnskyld, kontor, i Irak.

Ahmad Bamarni vil nok gjerne råde grunnen aleine som den virkelige representanten for det irakiske folket. Eksemplet på det er fra Oslo i desember. Komiteen for et fritt Irak arrangerte et åpent seminar om situasjonen i Irak, og inviterte flere gjester, blant annet sjeik Jawad Al-Khalessi.

Da protesterte Bamarni. Han bad om møte med Utenriksdepartementet og utenrikskomiteen på Stortinget. Gjestene måtte ikke få lov til å komme. De samarbeida nemlig med terrorister, i følge ham.

Denne «terroristen» Jawad Al-Khalessi er ayatollah (religiøs leder). Han er øverste leder for en av de fem største sjiaetningene i Irak. Han har vært flyktning i over 20 år til Saddam falt. Han er motstander av okkupasjonen og volden mellom gruppene. Han er generalsekretær i Iraq National Foundation Congress som samler både arabere og kurdere, sjiaer og sunnier. Denne mannen skulle altså nektes adgang til Norge.

Nå fikk ikke Bamarni det som han ville. Enda han samarbeider med Statoil og verdens største, viktigste og farligste terrorist: George W. Bush og den amerikanske imperialismen. Så langt har det ikke kommet her i landet.

Illustrasjonsfoto

Bli et terrormål – og få penger

Påstått terrorfrykt er blitt en måte å skaffe penger på i USA. Hvordan skaffe penger til Eple- og svinestorfestivalen i Indiana? Si at det er et terrormål, og staten åpner pungen.

Den amerikanske kongressen bruker 650 milliarder dollar på militarisering, overvåking, antikommunisme, egne rettsprosedyrer – for å bekjempe terror inne i USA. Det baller på seg. Sommeren 2003 laget Kongressen ei liste med drøyt 160 mulige terrormål. Disse måtte beskyttes, og det koster penger.

– Dette har oppmuntra kongress-

medlemmene til å finne innbringende terrormål i distriktene de representerer. Resultatet er at nye mål skyter opp som paddehatter.

På slutten av 2003:	1 849
2004:	28 364
2005:	77 069
2006:	300 000

Universiteter, skoler, institusjoner og firmaer begrunner sin eksistens på ny. For eksempel trenger de som utdanner veterinærer, mangedobling av investeringene. Hvordan skal de ellers være rusta, når terroristene sprer munn- og klovsyke for å utrydde amerikanske kuer og okser?

Smart!

Norges svikefulle palestina-politikk

«Jeg påstår at Norge er et av de mest pro-israelske landa som finnes i den vestlige alliansen, og et av de mest servile landa når det gjelder å følge USA og EU i deres svikefulle palestina-politikk». Dette sier Gullbrand Giacobbe-Helleberg, faglig leder i Palestinakomiteen, i et intervju med akp.no.

Jorun Gulbrandsen

– Hvorfor er det viktig at fagbevegelsen gjør noe?

– Palestinerne seipines. USA, EU og Vesten krevde frie og demokratiske valg i Palestina. Det fikk de. De fikk et resultat de ikke likte. Da satte de i gang en rekke tiltak De satte i gang boikott og blokade, som har fått store, negative konsekvenser for menneskene i Gaza. Det viser at USA, EU – og Norge – fak-

tisk har et frynsete forhold til sitt eget og opphøyde demokrati som de paradoksalta nå kriger innbitt for å eksportere. Den veltalende Gahr Støre kan nok komme med pene ord, og sende noen penger via Abbas også, men boikotten av de palestinske myndighetene holder nøden vedlike og splitter det palestinske folket.

Solidaritetsarbeid med Palestina har en lang tradisjon i fagbevegelsen, og et bra og mangfoldig arbeid er blitt gjort

Illustrasjonsfoto

siden LO-kongressen anerkjente PLO som den rettmessige representanten for palestinerne i 1981.

Dette kan gjøres

– Hva kan klubben eller fagforeninga gjøre?

- Vedta støtteresolusjon på årsmøtet og kreve at regjeringa vår respekterer den lovlig valgte regjeringa i Palestina.
- Sende penger til helseteam. Palestinakomiteen sender jevnlig hel-sesarbeidere.
- Støtte Riv muren-kampanja.
- Støtte barn i flyktingleire i Palestina eller i Libanon. Vi kaller det å «adoptere», og det betyr å være en fadder for et eller flere barn.
- Støtte konkrete prosjekter i samarbeid med den lokale fagbevegelsen.
- Sende delegasjon til Palestina.

LO har mange store og bra prosjekter. Lokalt kan mange mennesker være et viktig tilskudd. Alle kan få muligheten til å gjøre noe.

– Er du fadder sjøl?

– Ja, jeg og samboeren min er faddere til en gutt i en palestinsk flyktingleir i Libanon. Vi hadde vårt fadderbarn og hans to brødre på besøk hos oss en måned. Ambassaden i Syria fikk ordna tillatelsene. Å være fadder er en takknemlig og viktig oppgave.

Reise til Palestina

– Hvordan kan en reise til Palestina?

– Henvend dere til faglig utvalg i Palestinakomiteen. Vi kan lage program og ordne reise. Eller foreninga kan snakke med LOs internasjonale kontor eller med palestinske organisasjoner i Norge.

– Hva skjer når en er der?

– Grappa blir fulgt omkring av palestinerne som forteller og viser fram dagliglivet, flyktingleire, arbeidet på bedriftene. De viser deg israelske check-points som gjør hverdagen til et slit. Fagforeningsarbeidet er prega av

Gullbrand Giacobbe-Helleberg. Foto: akp.no

situasjonen. Det er umulig for palestinerne å bevege seg fritt i sitt eget land. Noen ganger blir de sperra inne der de er og kommer ikke på jobben eller skolen, eller de kommer ikke hjem til familien den dagen. Det er absolutt vanskelig å drive et strukturert og forutsigbart fagforeningsarbeid.

Hvor lenge?

– Når skal Norge slutte å støtte Israel?

Gullbrand Giacobbe-Helleberg spør: – Hva skal til? Siden Israel ble oppretta på palestinerne jord, har staten fordrevet folk, massakrert, systematisk myrda palestinske ledere. Flyktingene får ikke vende hjem. Mange av de ca 900 palestinerne i israelske fangeleire sitter på ubestemt tid, uten rettssak og dom. De er rettsløse.

Muren bygges gjennom land og nabolag, landet stjeles, de israelske bosetterne blir stadig flere, israelske veier fragmenterer landet, palestinerne blir låst der de er.

Alt dette og mer til er altså ikke nok for at norske myndigheter skal iverksette sanksjoner mot Israel. I stedet fortsetter våpensamarbeidet. Og ofrene straffes. Hvor lenge skal det vare?

Ikke bruk Scandichotellene!

En reiselivsdelegasjon fra Cuba skulle på konferanse i Norge. De fikk ikke bo på Scandic hotell Edderkoppen i Oslo.

akp.no

Scandic-kjeden eies nå av det amerikanske Hilton-konsernet. Hilton sier at kubanere ikke får bo på deres hoteller. USAs ambassadør forklarte til mediene at det er helt naturlig at USAs politikk skal føres over alt, også der den bryter mot andre lands lover.

11. januar var det demonstrasjon utenfor den amerikanske ambassaden i Oslo. Skjønt – utenfor? Nei, på et hjørne et stykke bortenfor. USA kan ikke slippe terroristvenner for nær, sjølsagt. Initiativtakerne til markeringa var LO Oslo, AKP, RV, Cubaforeninga, NKP, De bolivarianske sirklene og flere. Kravet var at USA må stanse sin blokade av Cuba, og at USA ikke skal diktere denne politikken i Norge.

Flere fagforbund har avlyst konferanser og møter på Scandic-hoteller, til en verdi av mange millioner kroner.

6-timersdagen på Kellogg's

Av Benjamin Kline Hunnicutt
Utgiver:
For 6-timersdagen
ISBN 82-303-0485-8
Pris: 120 kr pluss porto

Bestilles hos:

boka@6-timersdag.net

OPPRØR – DEMOKRATI I MIDT-ØSTEN

Heftet er utarbeida av Lars Akerhaug og Ingrid Baltzersen, og inneholder følgende artikler:

- Demokrati i Midt-Austen?
- Med islamister for demokrati
- Slutt på silkehanskene
- Islamistar på frammarsj
- Hizballah og libanesisk politikk
- Hizballah og opprettelsen av en parallell stat
- Fakta: Palestinske flyktinger

Heftet kan bestilles fra RV-konto- ret, rv@rv.no, og koster kr 20,-

www.rv.no

BLI MED I PALESTINAKOMITEEN!

Se www.palestinakomiteen.no

BOIKOTT ISRAEL!

Se www.boikottisrael.no

– med liste over varer fra Israel

Bli med i eit nytt, revolusjonært parti

I mars ser det ut til at det blir stifta eit nytt revolusjonært parti i Noreg. AKP og RV vil då inngå i det nye og leggja seg ned, og inviterer alle som vil vera med i dette nye om å ta kontakt. akp.no har prata med Ingrid Baltzersen, leiaren i AKP, om det nye partiet.

Magnhild Nilsen

– Korleis har den politiske situasjonen endra seg, og kva er det som gjer det naudsynt med eit nytt revolusjonært parti?

– Eg vil svara med å sitera vedtaket frå AKPs landsmøte i haust:

«Det er den politiske situasjonen som krever et slikt parti. Noen må med tyngde reise kampen når regjeringen fører Norge inn i en angrepskrig, fortsetter angrepene på pensjon og sykehus, fortsetter Erna Solbergs harde linje overfor asylsøkere og mister all miljøtroverdighet. Prosessen til nå viser at samlingen er fullt mulig, det er mer som samler enn det som skiller. Vi håper alle våre likesinnede nå kjenner sin besøkelsestid og melder seg på i prosessen for å danne et nytt, større og spennende alternativ som kan organisere motstanden.»

Det var ei splitting mellom revolu-

Ingrid Baltzersen. Foto: akp.no

sjonære i Noreg i 1990-91, men tida har gått, folk har jobba sammen om så mykje likevel, så det er ikkje avgjerande usemjer mellom dei revolusjonære. Det ser ikkje ut til å vera eit grunnlag for å ha to parti. Me håpar at me kan samla oss og andre revolusjonære i Noreg i eitt parti.

Langsiktig arbeid

– Kvifor treng den faglege kampen eit nytt parti?

– Eit godt døme er kampen mot pensjonsreformen. Mange fagforeningar

og andre organisasjonar sloss det dei kunne. Samstundes mangla det initiativ ein heil del stader i landet. Mange fekk ikkje sjanse til å delta, det var krefter som ikkje vart utløyst. Det var eit stort problem. AP var for reformen, SV var delvis imot – men organiserte inga motrørsle som parti, og gjekk seinare med på heile reformen for å bli med i regjering.

For å mobilisere breitt, trengst det fagforeningar, men ikkje berre dei. Det trengst eit effektivt parti, større enn det som i dag er RV og AKP, som er organisert langt fleire stader, og som kan gi argument og hjelp til motstanden ved den typen åtak som pensjonsreformen var. Det er naudsynt at nokon arbeider langsiktig, skaffer argument og organiserer.

Partiet trengst

Eit revolusjonært parti vil stilla krav om at pensjonsreformen må bli reversert. Men det vil vera det einaste partiet som vil stilla det, det ser me jo. Ei reversering er naudsynt. Me kan ikkje berre godta at folk skal få lågare pensjonar.

Men den som skal vera med på å administrera dagens kapitalisme, må godta åtak på pensjonane, elles får ein ikkje vera med. Kapitalen har trong til å stramma inn. Difor, dersom folk skal ha trygge pensjonar, er det ueineleg med kapitalismen slik han har utvikla

seg. Så eit revolusjonært parti trengst i den konkrete forsvarskampen, men også for å skapa ein veg til trygge pensjonar.

Bli med

– Blir partiet noko nytt?

– Svaret er både ja og nei. Det er nei fordi partiet vil vera mot kapitalismen, mot EU, EØS og tenestedirektivet, for sekstimarsdagen og mot norsk delta-king i USA sine krigar. AKP og RVs kjende fjes vil halda fram med å visa seg.

Men svaret er også ja. Første fase er stiftinga av partiet i mars. Då vil nok nokon nye koma. Men dei fleste nye vil koma når dei ser kva dette blir. Og partiet må sjølv gå aktivt ut og inviterer folk, danna nye lokale lag i bransjar, på arbeidsplassar og i bustadsområde. Det er verkeleg trong til eit aktivt parti, som kan spela ei politisk rolle til venstre for regjeringa. At AP veldig lengje har vore eit Nato og EU-parti, er klart for alle. Men då SV sette seg på lasteplanet som regjeringsspartnar, stilna det som var att av SV sin Nato- og krigsmotstand. Det er ingen fordel for venstresida i dag.

Så eg vil oppfordra folk som er opp-tekne av å byggja opp ei sterkare og større revolusjonær rørsle: Bli med på å laga den!

Vi vil være arbeidsfolks redskap

AKP og RV ønsker å danne et nytt parti. Men hva er vitsen? Hvis du er aktiv i fagforeninga di, går på kurs om EØS, tjenestedirektiv, solidaritetsarbeid med Palestina, utveksler erfaringer med andre i forbundet – hva mer trenger du? akp.no stiller spørsmålet til Torstein Dahle og Marte Mjøs Persen, leder og nestleder i RV.

Jorun Gulbrandsen

Marte: Det nettverket du sier, er virkelig viktig. I et parti får du flere nyttige slike. Du treffer folk i andre foreninger, sjukepleiere og bussjåfører, lærere og servitører – og en lærer av hverandre. Det fører også til et større nettverk, og en kan lettere lage allianser. I fagforeninga kan en sjølsagt diskutere all slags politikk. I det rette partiet kan en i tillegg fremma fagforeningas saker politisk i kommunestyret og stortinget.

Samle folk

Et eksempel på nyttig samarbeid, er Odda. Det er jo en tendens til at en del av miljøbevegelsen og en del av fagbevegelsen har gått mot hverandre. RV-ere i Odda var opptatt av å forene disse interessene. Det førte til et fruktbart samarbeid om å presse fram nye løsnings. Resultatet var bl.a. at fjorden ble rensa og at Norzink utvikla nye, mer miljøvennlige prosesser.

Torstein: Et revolusjonært parti jobber bevisst med å samle folk, ikke spille folk ut mot hverandre. Partiet blir en møteplass mellom mennesker med ulike ståsteder. Men vi må gjøre partiet

sterkere. Derfor vil vi samle de revolusjonære kreftene – både i og utenfor RV og AKP. Det er mange til venstre for SV som ønsker en sterkere, radikal motkraft, for eksempel for å få politisk styrke på kampen mot klimakatastrofen, og for å få norske soldater ut av Afghanistan.

Union og Follum

– Men hvorfor skal det på død og liv være revolusjonært? Altså, hvorfor antikapitalistisk?

Torstein: Det er utallige eksempler på at det går fryktelig galt hvis en legger opp en faglig politikk ut fra hva som framtrer som realistisk til enhver tid. Da fanges en lett av kapitalens premisser. Se bare på hva som skjedde da eierne ville legge ned Union i Skien. Den tillitsvalgte fra Follum fabrikk stemte for. Han tenkte vel: Det blir Skien eller Follum, jeg representerer Follum og har ikke noe valg.

I slike situasjoner trengs det et parti som ikke godtar de premissene. Da det var mange møter i Skien, kom alle partiledere for å uttrykke bekymring. Men ingen av dem løfta en finger for arbeidsplassene.

Et revolusjonært parti vil prøve helt

Marte Mjøs Persen og Torstein Dahle. Foto: akp.no

bevisst å organisere og utvikle et nettverk mellom arbeiderne på Follum og i Skien, og mobilisere hele fagbevegelsen. Hadde vi vært større og sterkere, kunne vi ha gjort mer.

Marte: Vi ser på partiet som noe som skal være nyttig for arbeidsfolk. Vi vil være deres redskap, ikke omvendt. I motsetning til Arbeiderpartiet som pressa LO-ledelsen til å gå inn for børsnotering av Statoil.

Torstein: Kapitalens jakt på mak-

simal lønnsomhet fører til at de legger ned bedrifter raskt og greit hvis de kan tjene på det. De setter arbeidere opp mot hverandre, presser folk til å godta dårligere lønn og dårligere avtaler enn de hadde før, for å opprettholde bedriften en stund til. Dette forsvinner ikke.

– Vil det ubønnhørlig fortsette?

Torstein: Det vil ubønnhørlig fortsette, så lenge det er kapitalisme!

Ulovlig politirazzia mot asylmottak i Sandnes

Klokka seks om morgenen for drøye to måneder sia våkna beboerne på Dale asylmottak i Sandnes av at politiet låste seg inn på rommene deres. De var målet for den største politirazziaen som noen gang er gjennomført på et norsk asylmottak.

Svein Eldøy

Nå har Støttenettverket for afghanske flyktninger anmeldt Sandnes politikkammer til Spesialenheten for politisaker. Støttenettverket i Sandnes reagerer sterkt på måten aksjonen ble gjennomført på.

Målet for den storstilte aksjonen var å finne dokumentasjon som skulle gjøre det enklere å få deportert beboere med endelig avslag. I forkant hadde politiet fått ransakingsordre mot 27 navngitte personer av Jæren tingrett. Politiet fant det nødvendig å sette inn sporhunder og 63 tjenestemenn. 13 asylsøkere ble arrestert. 10 av dem ble sendt til asylfengselet på Trandum og deportert kort tid etter aksjonen.

To barnefamilier

Blant de arresterte var det to barnefamilier som støttenettverket er spesielt bekymret for. Saifullah Mehrabi fra Afghanistan ble returnert til Kabul, mens kona hans, Jelena Khaustova og barna på 6 og 2 år ble sendt til Ukraina. Uten nettverk i Kabul går Saifullah ei usikker framtid i møte.

En kurdisk familie ble deportert til Syria. Kort tid etter at han kom dit, ble småbarnsfare Yassin Suliman arrestert av syrisk politi for sin tidligere politiske virksomhet. Han hadde vært aktiv i et ulovlig kurdisk parti, noe som straffes strengt i Syria. Sammen med sin far sitter han fortsatt i fengsel. Amnesty Internationals London-kontor aksjonerer nå for å få ham løslatt, fordi de mener han blir torturert i syrisk fengsel.

70 personer

Når politiet nå blir anmeldt til Spesialenheten for politisaker, er det fordi de gikk langt utover det de hadde hjemmel for. Det var mange flere enn de 27 som både ble ransaka og fikk romma sine endevendt. Ledelsen ved mottaket opplyser at mellom 60 og 70 personer ble ransaka, stoppa og identitetssjekka. Medlemmer av støttenettverket som var på Dale under aksjonen, var vitne til at politiet stoppa alle på vei inn eller ut fra mottaket. Det hersker liten tvil om at det var overtramp mot rettssikkerheten til mange av dem.

Politiet brøyt loven

Likevel var politiet fornøyd med gjennomføringa av aksjonen. De klarte å finne identifikasjonspapirer hos noen av dem som ble ransaka. Å bryte med rettssikkerheten til asylsøkere kan sikkert være effektivt for å gjøre det enklere å sende dem ut av landet, men det er fullstendig uholdbart. Derfor er det viktig at ulovlige metoder får konsekvenser, sjøl om det er politiet som står for dem. Hvis det ikke blir protestert, er det stor sjanse for at samme virkemidler blir tatt i bruk også i framtida.

Det er god grunn til å hevde at aksjonen mot Dale asylmottak var brudd på norsk lov. Politiet har bare rett til å ransake folk dersom det foreligger en rettslig ransakingsordre eller om det er skjellig grunn til mistanke om at noe kriminelt har skjedd. At politiet behandler beboerne ved Dale som kriminelle, er helt uakseptabelt. Å søke beskyttelse og asyl er ikke kriminelt! Det er en menneskerett.

Ewas Safai. Foto: Støttenettverket for afghanske flyktninger

Fremdeles uvisst om Ewas får bli i Norge

19 år gamle Ewas Safai fra Afghanistan skulle miste skoleplassen sin og stod i fare for å bli deportert på tampen av året i fjor. Etter en underskriftskampanje og en hard kamp mot Utlendingsnemda (UNE) har han nå fått arbeidstillatelse og får lov til å fortsette på skolen. Likevel er han i Norge på UNEs nåde. Kampen for Ewas er langt fra over.

Svein Eldøy

Ewas flykta fra provinsen Ghazni i Afghanistan til Norge da han var 16 år. Faren hadde i mange år vært aktiv i det kommunistiske partiet PDPA og støtta åpent den revolusjonære kvinnegruppa RAWA. Han drev dessuten en skole for jenter, noe som kan være svært upopulært i enkelte kretser i Afghanistan. Dette satte hele familien til Ewas i fare. Både Ewas' far og bror ble bortført og drept, mens mora og hans yngre søsken ble nødt til å gå under jorda. Ewas, som var familiens eldste mann, var i stor fare og var nødt til å flykte. Han har nå bodd i Norge i tre år, har gått på skole her og fått et nettverk i Sandnes. – Mitt liv og mine venner er i Norge nå, uttaler Ewas til *akp.no*.

Slo ring om Ewas

Da *akp.no* skreiv om Ewas i november, hadde Utlendingsnemda gitt ham en frist på å forlate Dale asylmottak. De ville sende ham til Lier på Østlandet. Elevrådet på skolen og Ewas mange venner nekta å sitte stille og se på at han skulle bli fratatt skoleplassen og hjemmet sitt. Elevrådet starta en underskriftskampanje, og aksjoner ble satt i gang i Sandnes for å stoppe UNEs vedtak. 500 underskrifter ble samla inn på kort tid, og i *Stavanger Aftenblad* kunne vi lese på førstesida at «lokalsamfunnet slår ring om Ewas».

Støttenettverket for afghanske flyktninger arbeidet sammen med Ewas og advokaten hans for å få omgjort vedtaket fra UNE. De sendte en omgjøringsbegjæring til UNE. Ewas har fått en garanti på at han får bli i Sandnes og gå på skolen fram til saken hans er behandla på ny. Ewas slipper nå å bekymre seg for at politiet skal komme og hente ham på skolen eller på Dale.

Situasjonen er verre

Sjøl om situasjonen til Ewas er forbedra, er han langt fra fornøyd. Afghanistan er fremdeles et land i krig og er fortsatt okkupert. Det burde norske myndigheter vite alt om. På UDI sine hjemmesider frarådes nordmenn på det sterkeste å dra til Afghanistan, men for Ewas mener de det er trygt å dra til det krigsherja Ghazni.

Ewas forteller at 20 lærere nettopp ble drept i hjembyen hans. Situasjonen der er mye verre enn da han flykta. Sjøl om regjeringa støtter okkupasjonen av Afghanistan, er de tause når det gjelder de afghanske flyktningane. De vil ikke sende soldater til det sørlige Afghanistan, fordi området er for urolig. Likevel mener de det er trygt for Ewas.

– Regjeringa gav oss et løfte om at ingen skulle bli returnert til områder med krig. Nå er det på tide at de gjør noe. Jeg er lei av å leve i uvisshet, sier Ewas.

Svein Eldøy er medlem av Rød Ungdom i Sandnes og aktiv i Støttenettverket for afghanske flyktninger
Foto: Svein Eldøy

Vellykka solidaritetsarbeid med revolusjonen i Nepal

I november/desember 2006 reiste legen Hans Husum og sjukepleieren Merete Taksdal til distriktet Rolpa i Nepal. Bakgrunnen var at man i Norge hadde tatt initiativet til en innsamlingsaksjon for å støtte helsearbeidet som drives blant fattigfolk i Nepal. **akp.no** spør Merete Taksdal om turen var vellykka.

Johan Petter Andresen

– Absolutt. Vi var på Gorneti modell-sjukehus som var bygd på dugnad av lokalbefolkningen. Det lå en dagsmarsj fra nærmeste vei. Sjukehuset ble bygd på initiativ av Folkets frigjøringshær som et modelltiltak. Planene er å utvide det og kopiere det i andre distrikter på landsbygda i Nepal. Det har en del medisinsk utstyr som røntgen, laboratorium og apotek, men mangler slikt som innlagt vann, kloakksystem og strøm. Sjukehuset hadde plass til sju sengeliggende pasienter.

– *Hva gjorde dere på sjukehuset?*

– Vi gjennomførte en del operasjoner og poliklinisk virksomhet sammen med de ansatte for at dette også skulle være læresituasjoner. Men viktigst var at vi gjennomførte kurs i livreddende førstehjelp med cirka 20 deltakere.

Disse «medics» kommer fra hele Nepal. De var valgt ut av Folkets frigjøringshær. Etter kurset reiser de tilbake til sine forlegninger. Der skal de undervise i det de har lært på kurset. Målet er at mange tusener skal læres opp i livreddende førstehjelp.

– *Hvorfor legger helselaget vekt på dette?*

– Hvis vi skulle reise til Nepal, gjennomføre noen operasjoner og så reise hjem igjen, vil nepalerne stå tomhendt tilbake. Derfor er det viktigste vi kan bidra med, å hjelpe nepalerne til å få til mer sjøl. Veldig mange dør før de kommer til behandling i Nepal og andre fattige land, fordi det ikke finnes infrastruktur og enkle midler som gjør det mulig å overleve fra man har blitt skada til man kommer til behandling. Derfor er det viktig å styrke kunnskapen, så folk har større sjanse til å overleve og

kan berges med mindre skader enn ellers.

– *En slags hjelp til selvhjelp?*

– Ja, men det er viktig at støtten gis på premissene til nepalerne sjøl. Vi skal ikke komme på noen høy hest og fortelle nepalerne hvordan de skal gjøre ting. Vi kan støtte dem i de initiativene de sjøl velger å ta. Det var flott å komme fram til et sjukehus som er bygd på dugnad av fattigbøndene langt unna noen by. Vårt bidrag vil være å hjelpe dem til å bli enda mer sjølberga. I den grad nepalerne ønsker det, synes jeg at dette er flotte prosjekter som vi bør støtte.

– *De 120 000 kronene som er samla inn her i Norge. Hva brukes de til?*

– De dekker reiseutgifter, medisiner, undervisningsmateriale, litt lønn, medisinsk utstyr. Vi skal til Nepal igjen om noen måneder for å gjennomføre del to av prosjektet, der kursdeltakerne skal gjennom en del mer avansert undervisning. Men turen vil først skje etter at de har gjennomført undervisning og annet lokalt. For å gjennomføre prosjektet trenger vi rundt 220 000 kroner. Så det er om å gjøre å fortsette innsamlinga. Disse pengene er svært effektive, vi får til mye med lite, fordi vanlige folk organiserer seg for å kjempe fram et bedre helsestell i Nepal.

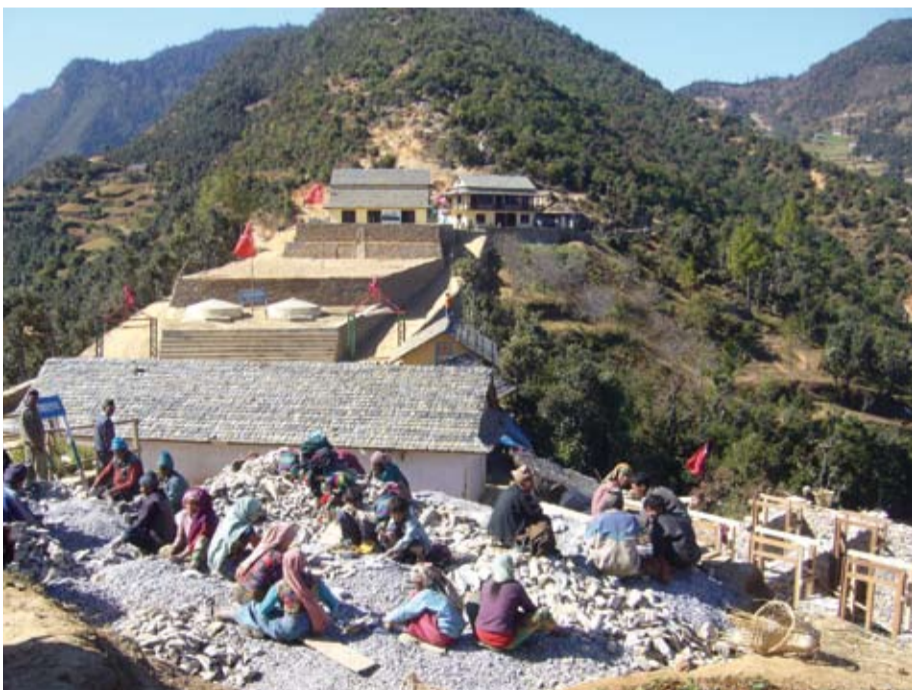
Støtt helselaget!

Hjemmesida til Helselag til Nepal er nå jevnlig oppdatert med informasjon både om solidaritetsarbeidet i Norge og om utviklinga i Nepal.

Se www.helselagtilnepal.no.

Alle penger som blir samla inn til helselagsprosjektet, går uavkorta dit, uten at det blir brukt en øre til administrasjonskostnader. Send penger til Helselag til Nepal, bankkonto 6045 09 15745.

Bli medlem i Helselag til Nepal. Vær med på å samle inn penger og drive informasjonsarbeid. Medlemskap: 200 kroner per år. Betales til konto: 6045 05 45743.

Gorneti modellsjukehus i Rolpa, Nepal ligger en dagsmarsj fra nærmeste bussholdeplass, 2500 meter over havet. Det bygges på dugnad av lokalbefolkningen. Foto: akp.no

Nepal: Revolusjonen fortsetter

Johan Petter Andresen

Nepal har nå fått en ny midlertidig grunnlov og storting, og en er i ferd med å danne en midlertidig regjering. Maoistene er representert i Stortinget og vil bli representert i regjeringa. Hovedoppgaven er å forberede og gjennomføre valg til grunnlovgivende for-

samling innen midten av juni 2007. Valget gjennomføres i samarbeid med FN. Samtidig er det stor uro i Nepal, der folk reiser kamp for nasjonale rettigheter, lønns- og arbeidsvilkår osv. Mektige krefter, både i Nepal og i USA er lite interessert i et folkelig demokrati. Det er derfor et åpent spørsmål om prosessen vil lykkes.

KALENDER

- 8. februar kl. 19.00
Åpent møte Nei til EU, Folkets Hus, Sarpsborg. Tjenestedirektivet.
- 8. mars
Kvinnedagen! Hurra!
- 10.–11. mars
Stiftingslandsmøte, nytt parti? Oslo (se side 10)
- 10.–11. mars
Landskonferanse Nei til EU, Stavanger. EUs industripolitikk, tjenester. Se www.nteu.no.
- 14. april
Klassekampen
30-års jubileum for dagsavisa. Aksjonsdag over hele landet.
- 26.–27. april
Uformelt ministermøte NATO, Oslo. Mobiliser. Det blir demonstrasjon
- 1. mai
Arbeiderklassens kampdag! Hurra!

WWW.AKP.NO

Bok om Nepal: Boka koster 75 kroner pluss porto (50 for skoleelever), og er rikt illustrert.

For bestilling, ta en titt på www.akp.no/hefter/nepal/.

RØDT! nr 1, 2007

Mary Wollstonecrafts dilemma
Kvinnfolkjobb

Massemord på barn som forebyggjande tiltak mot terrorisme

Patriarkat – Alkohol – Klima

Tilbud: 150 kroner året

– eller gratis prøveeksemplar:

roedt@online.no

